

HELYZETJELENTÉS SENKI ÚRNAK

Bachot és Ramonest hallgatok
félek attól, hogy sokan befejezettek tekintenek
pedig mostanság új képeket festek retinámra
persze már mindegyiket ismerem
mint megközelíthetetlen, szent tereket
módszeresen szorítom vissza a káoszt, nem nyel el
minden zaj kiátkoz, mondhatni így is
rejtettségben ölel magához a létezés
gyakran ott tűnök fel, ahol már nem vagyok
holnapok gyomrában próbálom
emészthetetlenné varázsolni magam

HAZAKÖLTÖZÉS PRIPJATYBA

ránk tapadnak mozdulataink
ahogy sétálunk halott fák alatt
a mozdulatlanságot erősíti jelenlétünk
csak egy rozsdásodó gép a nap
nincsenek új szavaink
valami megnevezhetetlen takarja arcodat
meztelen itt minden, így élnek a halottak
talán le kellett volna takarni a tükröket
kiseperni az utolsó porszemet is a házból
ez már túl van az örületen
ajkad cserepes a láztól
az ablaknál állsz, benne vizsgálod
azt, ami még megmaradt
legvicsorgóbb éjszakánk közeleg
ágykarfához láncolom hangodat